

انجام ندادن تکلیف‌های مدرسه از سوی فرزندان و وظیفه‌ی پدر و مادر در برابر آنان

عصبانیت و داد و فریاد، اعلام کنید که دیگر درباره‌ی درس‌هایت به تو یادآوری نخواهم کرد و ترجیح می‌دهم تا خودت از من کمکی نخواهی، من هیچ دخالتی در این باره نداشته باشم. به آموزگار او هم زنگ بزنی و تغییر روش خود را اطلاع دهی.

۴- اطمینان حاصل کنید که فرزندتان به‌طور کامل متوجه هست که شما در ساعت‌های مشخصی تعیین شده، مشتاق کمک به او هستید ولی بدون هرگونه مشاجره و نق‌زدن، تا خودش از شما طلب کمک نکند، شما نیز به او کاری نخواهید داشت.

۵- نکته‌ی کلیدی و اساسی، آن است که در این باره یعنی مسائلی چون موقعیت‌های درسی، نمره‌ها، نظم در انجام تکلیف‌ها و سایر مسؤلیت‌های او، هرگز و هرگز، او را با دیگران مقایسه نکنید. بدانید که از هر فرد براساس استعداد، ضریب هوشی و نیز تمرکزش باید انتظار داشت؛ بچه‌ها نیز از این بابت بسیار با هم تفاوت دارند.

۶- برخی از بچه‌ها، به‌طور کلی به مدرسه علاقه‌ای ندارند؛ شما بدون آن که به آنان فشار بیاورید، بهتر است که آنان را از این بابت آزاد بگذارید و باور داشته باشید که عده‌ای از آنان چندسالی با مدرسه دچار مشکل خواهند بود ولی به تدریج که بزرگ‌تر می‌شوند، رابطه‌ی آنان با این محیط و مسائل آن بهبود می‌یابد. از سویی، اگر نمره‌های فرزند شما پایین است، مطمئن شوید که آزمایش‌های لازم برای اندازه‌گیری ضریب هوشی و یا عدم تمرکز را درباره‌ی او انجام خواهید داد. اگر از ضریب هوشی پایینی هم برخوردار نبودند و شاگرد درجه‌ی یکی هم نیستند، به هیچ‌وجه از صفت‌هایی چون، تنبل، بی‌عرضه و... استفاده نکنید.

۷- اگر فرزند شما هنگام درس خواندن، رادیو، تلویزیون و یا سایر وسایل صوتی را روشن می‌کند، قبل از آن که تأثیر منفی آن در نمره‌ها و درس او به‌طور کامل و دقیق بر شما ثابت نشده، برای حذف این عادت در فرزندتان اقدام نکنید؛ چراکه برخی از دانش‌آموزان به این طریق، بیشتر قادر خواهند بود درس‌های خود را خوانده و محرک لازم را برای کسب انرژی در زمان درس خواندن فراهم کنند؛ بنابراین از این بابت بر آنان خرده و ایراد نگیرید.

۸- با مدرسه‌ی فرزندتان برای در جریان بودن از برنامه‌های درسی و جلسه‌ها در تماس باشید و اگر قادر هستید، حتی به‌صورت داوطلب برای برنامه‌های مدرسه‌ی فرزند خود کمک کنید و وقت بگذارید؛ این کار، اهمیت محیط مدرسه را به کودک شما می‌آموزد.

پرسش:

خانم دکتر، پسر من همیشه از درس‌هایش عقب است، آموزگارش مدام از او به ما گله می‌کند که چرا تکلیف‌های خود را انجام نمی‌دهد و هشدار می‌دهد که ممکن است در امتحان‌های پایان سال، نمره‌های بسیار ضعیفی بگیرد. من و پدرش چگونه می‌توانیم این مشکل را حل کنیم؟

پاسخ:

قبل از هر چیز بگویم که نگرانی بیش از حد شما درباره‌ی درس و مشق فرزندتان، ممکن است نه‌تنها تأثیر مطلوبی نگذارد بلکه نتیجه‌ی معکوس دهد، به این ترتیب که وقتی فرزند شما احساس کرد مسائل مدرسه‌اش برای شما بسیار مهم‌تر است تا برای خودش، به تدریج احساس مسؤلیت خود را در قبال این تکلیف‌های شخصی، از دست داده و تصور می‌کند که کارهای مدرسه‌اش، وظیفه و مشکل شماست، نه او! بنابراین ترس و اضطراب پدر و مادر و دخالت‌های زیاد آنان در درس بچه‌ها، هرگز تأثیر مطلوبی نخواهد داشت.

نمره‌های بچه‌ها، نمره‌ی کارنامه‌ی شما نیست، پس بگذارید بدانند درس خواندن، وظیفه‌ی آنان و به نفع خودشان است نه شما.

پیشنهاد‌های زیر می‌تواند به شما و او در این باره کمک کند:

۱- مهم‌ترین کاری که می‌توان کرد، آن است که ساعت به‌خصوصی را برای مطالعه‌ی همه‌ی اهل خانواده و ایجاد سکوت در منزل به‌صورت روزانه انتخاب و اجرا کنید و در آن فاصله، تلویزیون، رادیو و تلفن نیز خاموش باشند. حال امکان دارد که فرزند شما در آن ساعت، تکلیفی هم انجام ندهد یا درسی نخواند، اما می‌داند که آن زمان مشخص، برای همه‌ی اعضای خانواده، وقت مطالعه و سکوت است.

۲- به مدت یک هفته، هر روز به مطالعه، انجام درس و تکلیف فرزند خود دقت کنید و از آن یادداشت بردارید. چنانچه در پایان، کار مؤثری در این زمینه انجام نداده بود، آخر هفته با او صحبت کنید و بگویید: «متوجه شده‌ام که در طول هفته‌ی گذشته درس نخواندی. امیدوار بودم کارهایت را زودتر تمام می‌کردی و تا آخر وقت بیدار نمی‌ماندی. حالا فکر می‌کنی من چه کمکی می‌توانم به تو بکنم؟ آیا به نظرت بهتر است که ساعت مطالعه را تغییر دهیم؟...»

۳- به فرزند خود در کمال صمیمیت، آرامش و نه با

